

Dahl, Colin and Veronica: The Finnish Line. The story of William Dahl, his Finnish family and his descendants in Australia. Canberra Publishing and Printing 2008. 443 s. ISBN 978-0-646-48228-6.

Sukututkimusten tuloksia on viime vuosina julkaistu yhä enemmän painetussa muodossa. Ilahduttavaa on myös, että sukukirjoissa siirtolaishaarat huomioidaan nykyään tasavertaisina kotimaan suvun kanssa, vaikka tutkimus usein näiden osalta tuottaakin runsaasti työtä ja hankaluuksia. Suomalaissiirtolaisten jälkeläiset ovat omista sukujulkaisuissaan kiitettävästi käsitelleet myös vanhaan kotimaahan jääneen suvun vaihteita. Apuna ovat usein olleet tutkimuksen myötä löytyneet uudet sukulaiset Suomessa. Erinomainen esimerkki tästä on Colin ja Veronica Dahlin kirja isoisä William Dahlin suvusta Suomessa ja Australiassa.

Tutkimuksen lähtöasetelma on ollut varsin tyypillinen siirtolaissukujen parissa: perhetradition mukaan tiedettiin ainoastaan, että isoisä William Dahl saapui Ruotsista nuorena merimiehenä Australiaan, perusti täällä perheen ja kaikki yhteydet vanhaan kotimaahan olivat vuosikymmenten kuluessa katkenneet. Vain pari oudolla kielellä kirjoitettua dokumenttia oli säilynyt perheeraamatun välissä. Tutkimusten edetessä isoisän alkuperäiseksi nimeksi paljastui Mauritz Wilhelm Gröndahl ja syntymäpaikka olikin Rauma Suomessa. Kun William Dahl saapui 23-vuotiaana Australiaan maaliskuussa 1877, tuloluetteloihin merkittiin kotimaaksi Suomi, mutta myöhemmin hän itse ilmoitti syntymäpaikakseen Karlshamnin Ruotsissa. Juuri sekaannus kotimaasta oli koitua kohtalokkaaksi koko tutkimukselle. Tarvittiin runsaasti turhaa työtä ja lopulta onnellinen yhteensattuma, jotta puuttuva lenkki Williamin ja hänen oikean kotimaansa välillä selvisi. Kahdenkymmenen vuoden tutkimustyön tuloksena on nyt syntynyt sukukirja, missä on yli 400 sivua

ja toistatuhatta nimeä. Selvitystyön aloitti Williamin pojanpoika Colin Dahl, mutta hän ei ehtinyt nähdä työtään lopullisessa muodossa, joten hänen vaimonsa Veronica Dahl huolehti tutkimuksen loppuvaiheista ja viimeisteli aineiston painokuntoon. Ennen kuolemaansa Colin ehti kuitenkin tutustua Suomessa asuviin sukulaisiinsa ja vieraila näiden luona.

Sukukirjassa esitellään ensin William Dahlin suku Suomessa: Eurajoella vuonna 1826 syntynyt isä Matts Gröndahl, Raumalla vuonna 1824 syntynyt äiti Johanna Holmberg ja näiden esipolvet 1700-luvun alkuun asti sekä Williamin sisarukset jälkeläisineen. Seuraavassa luvussa kerrotaan Williamin vaiheista merillä, asettumisesta Australian Craftoniin sekä avioliitosta englantilaissyntyisen Clara Blizardin kanssa vuonna 1881. William ja Clara saivat yhteensä 11 lasta. Kirjan seuraavissa luvuissa käydään läpi kunkin lapsen perheet ja jälkeläiset. Myös puolisoitten suku on huomioitu. Koska Williamin Suomeen jääneillä kolmella sisaruksella ei ole kovin paljon jälkeläisiä, painottuu kirjan sisältö selkeästi suvun Australian haaraan.

Sukukirjan ulkoasuun, esitystapaan ja tietojen luotettavuuteen on paneuduttu huolella. Värikäs kansipitsikoristeinen ja Rauman vanhan raatihuoneen kuva kertovat ainakin suomalaiselle lukijalle heti, mistäpäin suku on kotoisin. Kirjan jakaminen lukuihin sukuhaaroittain on ollut hyvä ratkaisu ja jälkeläistauluissa käytetty d' Abovillen numerointi on selkeä ja havainnollinen. Lukuisat perhelehdet, esipolvitaulut ja jälkeläiskaaviot tukevat ja havainnollistavat tekstiä. Samoin runsas kuvien käyttö sekä henkilöistä että tärkeistä asiakirjoista ansaitsee kiitoksen. Päätarinaa tukevia ja selventäviä erillisiä tekstiruutuja olisi voinut käyttää vielä enemmän. Yksittäisistä henkilöistä on pyritty esittämään perustietojen lisäksi myös elämäkerrallisia tapahtumia. Henkilöhakemisto helpottaa kirjan käyttöä ja hyvin laadittu lähdeluettelo pitäisi olla itsestään selvyys jokaisessa sukukirjassa. Tekijän mukaan tiedot on mahdollisuuksien mukaan pyritty jäljittämään alkuperäislähteestä, jotta virheet tulkinassa ja kopioinnissa vältetään.

Colin Dahlin löysi lopulta Suomessa asuvat sukulaisensa, jolloin selvisi, että myös he olivat tahollaan keränneet aineistoa sukunsa menneisyydestä. Tieto Australiaan muuttaneesta sukulaisesta oli kyllä säilynyt, mutta jäljitys ei ollut vielä onnistunut. Dahlin kirja on kannustava esimerkki muille siirtolaissukuja tutkiville.

Elisabeth Uschanov